

Sygn. akt IV KO 97/22

ZARZĄDZENIE

Dnia 9 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Upoważniony sędzia Sądu Najwyższego Marek Pietruszyński
w sprawie **J. S.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i innych
po rozpoznaniu w dniu 9 września 2022 r.
pisma sygnalizującego skazanego w przedmiocie konieczności wznowienia
postępowania sądowego zakończonego prawomocnym
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 listopada 2021 r., sygn. akt II AKa [...],
zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w C.
z dnia 29 września 2020 r., sygn. akt II K [...],

zarządził

nie stwierdzić podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

UZASADNIENIE

J. S. wystąpił z wnioskiem do Sądu Najwyższego o wznowienie postępowania odwoławczego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 listopada 2021 r., sygn. akt II AKa [...], mocą którego zmieniony został wyrok Sądu Okręgowego w C. z dnia 29 września 2020 r., sygn. II K [...]. Wnioskodawca podniósł, że w wydaniu wyroku brali udział sędziowie, którzy zostali powołani na stanowiska sędziowskie w tym Sądzie w wyniku procedury nominacyjnej z udziałem KRS, powołanej na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3), skutkiem czego tak powołani sędziowie nie posiadają atrybutu niezawisłości i bezstronności, co powinno spowodować konieczność

wznowienia postępowania odwoławczego. W piśmie nie wskazano innych okoliczności faktyczno – prawnych, które miałyby wspierać wniosek wznowieniowy.

Uwzględniając powyższe należało stwierdzić, co następuje.

Mając na uwadze treść art. 542 § 1 k.p.k. wniosek skazanego należało potraktować jako pismo sygnalizacyjne o zaistnieniu przesłanki z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., której potwierdzenie powinno skutkować wznowieniem prawomocnie zakończonego postępowania karnego.

Odtworzenie drogi zawodowej członków składu orzekającego Sądu Apelacyjnego w [...] wskazuje, że tylko SSA W. P. uzyskał nominację w 2018 r. i powołanie go na urząd Sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] nastąpiło w wyniku procedury, w której brała udział Krajowa Rada Sądownictwa ukształtowana na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Mając na uwadze treść pisma, jak i treść uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. (sygn. BSA I – 4110 – 1/20), Sąd Najwyższy uznał za nieodzowne, dla oceny jego zasadności odwołanie się do uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 11 grudnia 2018 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na dziewięć z dwunastu stanowisk sędziego sądu apelacyjnego w sądzie Apelacyjnym w [...] ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. [...], która stanowiła podstawę do przedstawienia Prezydentowi RP wniosku o powołanie W. J. P. do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Apelacyjnego w [...]. Analiza tej uchwały, nie daje podstaw do stwierdzenia, że powołanie sędziego na urząd sędziego sądu wyższej instancji nastąpiło w trybie nadzwyczajnym, przyspieszonym na podstawie innych przesłanek niż tych merytorycznie związanych z przebiegiem wieloletniej kariery sędziowskiej (pierwsze powołanie na urząd sędziego Sądu Rejonowego w B. nastąpiło w dniu 14 lipca 1995 r.) i oceną jego pracy orzecniczej. Dokonując oceny kandydata uwzględniono mniejszy stopień poparcia jaki zyskał sędzia ze strony Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i Zgromadzenia Sędziów Apelacji [...] w porównaniu z innymi niektórymi kandydatami, ale wskazano, że za powołaniem

tego kandydata na urząd sędziego Sądu Apelacyjnego w [...] przemawia wysoki poziom jego wiedzy prawniczej, uczestnictwo w licznych szkoleniach sędziowskich organizowanych m.in. przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury, odbyte liczne delegacje do orzekania w sądzie wyższej instancji, fakt wieloletniego (od dnia 26 listopada 2010 r.) pełnienia obowiązków Zastępcy Rzecznika dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w B., jak też fakt wieloletniego pełnienia funkcji konsultantów asesorów.

Mając na uwadze wskazane okoliczności stwierdzono brak podstaw do wznowienia z urzędu – na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. – postępowania karnego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...].

[as]